

Egomani

Mit »kun mig« er ren egoisme; Guds »kun mig« er selvhængivende kærlighed

I kryds-og-tværsen for nylig blev der bedt om et synonym for »selvhævdelse«, og det var *egomani*, en sygelig trang til at lade alt dreje sig om mig og kun mig

Individualismens tidsalder

Før i tiden var det enkelte menneske en del af et kollektiv: Familien,

stammen, samfundet, nationen. Man hentede sin identitet fra gruppen. Sådan er det faktisk stadig mange steder i verden – og egentlig også på det lille plan i f.eks. fodboldklubben. Men i nyere tid er individet kommet i centrum. Nu er vi helt frie for ydre autoriteter, vores egen mening er ikke alene god nok; det er den eneste rigtige.

Jeg har ret til at kræve min ret. Jeg har frit valg på alle livets hyl-
der, konkretiseret i den syndflod af ►

► tv-kanaler og streamingtjenester og podcasts, der flourer i æteren. Jeg har et standpunkt, til jeg tager et nyt, og der skal hele tiden nyt til. Jeg har krav på et lykkeligt liv, og jeg er min egen lykkes smed. Hvad gavner mig? Hvad får jeg ud af det? OK, måske sat en anelse på spidsen, men der er vist noget om, at det i dag langt på vej drejer sig om mig og kun mig.

Guds 'kun mig'

Gud ved udmærket, at vi ikke har elsket og æret ham, men tværtimod besværet ham med vores synder. Men så lyder det i Esajas 43,23-25:

»Det er mig, kun mig, der sletter dine overtrædelser, for min egen skyld husker jeg ikke på dine synder.« Når Gud siger »kun mig«, er det udtryk for hans kærlighed til en synder som mig. Den kærlighed viste han, da »han gav sin enbårne søn, for at enhver, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv« (Johannesevangeliet 3,16).

Mit »kun mig« er ren egoisme; Guds »kun mig« er selvhengivende kærlighed. Jesus er den eneste, der virkelig har opfyldt det første bud om at elske Gud af hele hjertet, men han elskede også sin næste, og det var mig. Dog ikke kun mig; også dig og ethvert menneske på jorden. For Gud vil, at alle mennesker skal frelses, og invitationen lyder stadig. Kom til Jesus i dag. Han har sørget for gælds-saningen.

Svend Erik Petersen

Hør to minutters andagt på telefon

70 300 150

75 82 33 60

Missionær Mette Hornstrup,
Hjordkær v/Rødekro, holder
telefonandagten i uge 21

Indre Missions Telefonandagt
NETANDAGTEN.DK

jesusnet.dk

Læs mere om Guds kærlighed på: **jesusnet.dk/svar/3504**

Verden ser mig ikke

»Endnu en kort tid, og verden ser mig ikke længere, men I ser mig, for jeg lever, og I skal leve.«
14,15-21

*Fra søndagens tekst i kirkerne:
Johannesevangeliet kapitel 14, vers 15-21*

I tro ser vi Jesus

Mange opfatter det at tro på Jesus, som noget der ikke hører til vores oplyste tidsalder.

Denne indstilling kan sammenlignes med, at man i fuldt dagslys påstår, at der ikke findes stjerner på himmelen, fordi man ikke kan se dem.

For mig er Jesus ligeså virkelig, som det mine øjne kan se. Jeg kan naturligvis ikke se ham fysisk, men ved troen lever han for mig, som om jeg kan se ham. Det var netop det, som Jesus lovede sine venner, at de ville kunne, når han forlod denne jord.

Ligesom kroppens øjne viser os de ydre ting, viser Helligånden os den åndelige virkelighed. Vi tænker ikke på vores øjne, når vi ser. På samme måde er Helligånden heller ikke i fokus, men da han kom til vores verden kort tid efter, at Jesus forlod den, be-

gyndte en ny oplyst tidsalder, hvor vi ved troen ser Jesus.

Det er en virkelighed, som er vanskelig at beskrive. Men ligesom det er bedre at lytte til musik, end at få den beskrevet, er det også med troens verden. Bed Helligånden om at åbne den virkelighed for dig, når du læser Bibelen og lytter til dens budskab.

Søren Juul Skovenborg

Foto: luna4/istock/Thinkstock

Tag lige min rygsæk

Jesus lægger ikke nye byrder på den, der er stresset og presset af livet

Det nytter ikke at komme med alt udstyret i Netto-poser, hvis man skal på vandretur i bjergene. Efter få meter vil arme og skuldre syre fuldstændig til. Turen bliver en helt anden oplevelse, hvis man har en rigtig backpacker-rygsæk. Sådan én der kan spændes helt ind til kroppen. Når den sidder helt perfekt, mærker man den næsten ikke.

Et af mine yndlingsvers i Bibelen er der, hvor Jesus siger: »Kom til mig, alle I, som slider jer trætte og bærer tunge byrder, og jeg vil give jer hvile.« Det vers labber jeg i mig, når jeg føler mig træt og trist og stresset. Men længe fungerede verset kun, når jeg flåede det ud af sammenhængen. For lige efter siger Jesus: »Tag

mit åg på jer, og lær af mig, for jeg er sagtnodig og ydmyg af hjertet, så skal I finde hvile for jeres sjæle. For mit åg er godt, og min byrde er let.«

Det bliver lettere

Okay Jesus, tak for ingenting! Her kommer jeg – totalt smadret – med alt det, jeg ikke længere orker at bære. Og så sender du mig til crossfit?

Jeg misforstod verset, for jeg opfattede bare et åg som noget tungt, der blev lagt på mine skuldre oven i alt det andet. Men faktisk er et åg en tudsegammel teknologi, som gør det lettere at bære. Ved at lægge en stang over skuldrene og binde noget tungt i hver ende, bliver byrden lettere at bære, end hvis man skulle bære den i hænderne.

Når jeg kommer til Jesus med hele mit liv i Netto-poser og alt det, som er ved at vokse mig over hovedet i stress og jag, så siger han: »Smid bare det hele her hos mig!« Når jeg har fået pusten igen, udfordrer han mig til at prioritere og give slip på nogle af de ting, som fylder og tynger unødigt. Og så siger han: »Tag lige min fede rygsæk og hæld resten deri.«

Ole Noermark Larsen

Ill.: mrtom-uk/
iStock/Thinkstock